

**สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก
ในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ**
**Problem Condition in Physical Education Learning and Teaching Management
of Small Schools Affiliated under Si Sa Ket Town Municipality
in Si Sa Ket Province**

กฤตยา ศรีษะผา^{1*}

Kittaya Srisapha^{1*}

สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ¹

Department of Physical Education, Faculty of Education, Sisaket Rajabhat University¹

*Corresponding Author: Teawzun53@gmail.com

ข้อมูลบทความ	บทคัดย่อ
รับเพื่อพิจารณา: 25 พฤษภาคม 2565 แก้ไข: 9 มิถุนายน 2565 ตอบรับ: 11 มิถุนายน 2565 คำสำคัญ: การสอน/พลศึกษา	การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2564 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง รวมทั้งสิ้น 152 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 85 คน นักเรียนหญิง จำนวน 67 คน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 3 ตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลรวมค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษจังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ± 0.72 และนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ± 0.88 2) ผลรวมค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชายอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนสูงสุด คือ ด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ± 0.86 รองลงมาคือ ด้านวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ± 0.62 ด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ± 0.66 และด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ± 0.74 ตามลำดับ 3) ผลรวมค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนหญิงอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนสูงสุด คือด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ± 0.89 รองลงมาคือ ด้านวัดประเมินผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ± 0.85 ด้านครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ± 0.85 ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ± 0.75 ตามลำดับ

Article Info

Article History:

Received: May 25, 2022

Revised: June 9, 2022

Accepted: June 11, 2022

Keywords:

Teaching/Physical Education

Abstract

The purpose of this research was to investigate the problem condition in Physical Education learning and teaching management of small schools, affiliated schools under Si Sa Ket Town Municipality in Si Sa Ket province in the academic year 2021. The sample selected by purposive sampling was 152 students who were 85 males and 67 females. The instrument to gather data was questionnaire divided into 3 parts and data analysis was accomplished by using frequency, percentage, mean and standard deviation. The results of the study revealed that 1) The Mean sum and the standard deviation derived from the problem condition in Physical Education instruction of small schools, affiliated schools under Si Sa Ket Town Municipality in Si Sa Ket province for males were 4.23 ± 0.72 and was high level while females were 4.18 ± 0.88 and was high level too. 2) The Mean sum and the standard deviation at the highest scores of male students were in terms of learners with the values of 4.35 ± 0.86 . It was found that in respect of measurement and evaluation; the Mean value and the standard deviation value were 4.34 ± 0.62 . In respect of teachers; the Mean value and the standard deviation were 4.32 ± 0.66 . In respect of location and materials equipment; the Mean value and the standard deviation were 3.93 ± 0.74 respectively. 3) The Mean sum and the standard deviation at the highest scores of female students were in terms of learners with the values of 4.28 ± 0.89 . It was found that in respect of measurement and evaluation; the Mean value and the standard deviation value were 4.27 ± 0.82 . In respect of teachers; the Mean value and the standard deviation were 4.25 ± 0.85 . And in respect of location and materials equipment; the Mean value and the standard deviation were 3.95 ± 0.75 respectively.

1. บทนำ

วิชาพลศึกษาถือเป็นวิชาที่มีความสำคัญอย่างมากในสถานศึกษาโดยเฉพาะกับนักเรียนเพราะพลศึกษาเป็นศาสตร์วิชาที่ช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับร่างกายเสริมสร้างการทำงานของระบบต่าง ๆ ในร่างกายให้มีการทำงานอย่างเป็นปกติและยังปลูกฝังการทำงานเป็นทีมและสร้างความสามัคคีในชั้นเรียน ปลูกฝังการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้

รู้ชนะ รู้ภัย ถือเป็นวิชาที่ใช้กิจกรรมในการเคลื่อนที่เคลื่อนไหวและอุปกรณ์เป็นสื่อที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถจัดรูปแบบการเรียนการสอนได้เหมาะสมตามช่วงวัยของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความแข็งแรงเจริญเติบโตตามวัยมีสุขภาพที่ดีและมีอารมณ์จิตใจที่แจ่มใส [1] การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงและมีการพัฒนาทางจิตใจอารมณ์และสังคมที่ดีด้วย วิชาพลศึกษานอกจากจะเน้นเรื่องสมรรถภาพทางกายแล้วยังรวมถึงการใช้ประสบการณ์การแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดีเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้วิชาพลศึกษายังสอนให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เป็นผู้มีบุคลิกภาพเรียบร้อย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เป็นผู้มีความยุติธรรม มีความอดทนอดกลั้น และมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทั้งสิ้น วิชาพลศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญที่จะพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีของประเทศชาติต่อไป รัฐบาลตระหนักและเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาจึงได้มีการบรรจุหลักสูตรวิชา พลศึกษาไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพราะพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางกาย ทางสุขภาพและสมรรถภาพ รวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้อง สร้างคนให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพเพื่อความยืนยาวของชีวิตและกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ [2] ได้จัดการเรียนพลศึกษาไว้ในหลักสูตรโดยพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนที่ การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเป็นศาสตร์วิชาที่ต้องมีการบูรณาการกับเกมและกิจกรรมนันทนาการรวมถึงสอดแทรกการปลูกฝังการมีคุณธรรม จริยธรรม ให้กับผู้เรียนด้วย ในสถานศึกษาจึงต้องมีวิชาพลศึกษาอยู่ในหลักสูตรสถานศึกษาเพราะเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพที่แข็งแรง มีทักษะในการเคลื่อนที่เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างถูกต้อง สามารถทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้ ปลูกฝังการทำงานเป็นทีมและการมีน้ำใจต่อผู้อื่น การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาจึงมีจุดมุ่งหมายที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนที่เคลื่อนไหวร่างกาย และการเรียนวิชาพลศึกษาที่ได้เลือกสรรเป็นสื่อ ทำให้เกิดการเรียนรู้เพื่อที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับกิจกรรมอย่างเหมาะสม ทำให้มีร่างกายเจริญเติบโตแข็งแรง มีสุขภาพจิตที่ดีตามปรัชญาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในรูปแบบใหม่ที่ว่า ควรเป็นกิจกรรมวิชาพลศึกษาที่มุ่งพัฒนาให้เด็กมีความเป็นคนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น [3] สอดคล้องกับ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ [4] ที่กล่าวว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางกาย ทางสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย รวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างให้คนรู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพเพื่อความยืนยาวของชีวิตและกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม พลศึกษาต้องพัฒนาทั้งหลักสูตร บทบาทและการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี จากสถานะทางเศรษฐกิจสังคม

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในปัจจุบันมีมากมายหลายด้านอาจขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ในสถานศึกษาแต่ละแห่ง เช่น ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนงบประมาณในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านตัวผู้เรียน ครูผู้สอน ครอบครัวยุคใหม่และสถานที่รวมถึงอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นสื่อมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ สุรเสน ทังทอง [5] ที่ได้สรุปปัญหาสำคัญของโรงเรียนขนาดเล็ก ดังนี้ นักเรียนโรงเรียนขนาดเล็กมีคุณภาพค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนขนาดอื่น ๆ เพราะโรงเรียนขาดความพร้อมทางด้านปัจจัยต่าง ๆ เช่น มีครูไม่ครบชั้น ขาดแคลนสื่อและวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน โดยเฉพาะสื่อและเทคโนโลยีที่มีราคาแพง ทั้งนี้เนื่องจากเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณส่วนใหญ่ใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการ

จัดสรร โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ กล่าวคือ มีการลงทุนค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนขนาดใหญ่กว่า

โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ มีทั้งโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ซึ่งในแต่ละโรงเรียนจะมีจำนวนบุคลากร จำนวนนักเรียนที่แตกต่างกันตามขนาดของโรงเรียน รวมไปถึงการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาไม่เพียงพอต่อผู้เรียน ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนอาจขึ้นอยู่กับจำนวนบุคลากรและจำนวนของนักเรียนในโรงเรียนแต่ละแห่งที่มีความแตกต่างกัน ดังนั้นโรงเรียนแต่ละแห่งจึงมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน การมีสนามกีฬาต่าง ๆ ให้เพียงพอและพร้อมต่อการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ ขึ้นอยู่กับระดับชั้นของโรงเรียนที่เปิดสอน จำนวนบุคลากรและจำนวนของนักเรียนในโรงเรียนนั้นด้วย จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก ในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเป็นโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง และเป็นโรงเรียนเครือข่ายของศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและครูผู้สอนสามารถนำปัญหาที่เกิดขึ้นมาพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนขนาดเล็ก ในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนขนาดเล็ก ในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 152 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย จำนวน 85 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 67 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพภาพของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีระดับความคิดเห็นของสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนขนาดเล็กโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ดังนี้ คือ ค่าคะแนน 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าคะแนน 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก

ค่าคะแนน 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง ค่าคะแนน 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย และค่าคะแนน 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อนำไปติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 4 โรงเรียน ในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

2) ผู้วิจัยประสานไปยังโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยค่าความถี่และร้อยละ

2) วิเคราะห์และนำเสนอผลที่ได้จากแบบสอบถามสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนขนาดเล็ก ในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ของ ชูศรี วงศ์รัตน์ [6] ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.50 – 5.00	อยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	อยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	อยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	อยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. ผลการวิจัย

หลังจากทำการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 152 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 55.92 และเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 67 คน คิดเป็น ร้อยละ 44.08 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

เพศของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศชาย	85	55.92
เพศหญิง	67	44.08
รวม	152	100

2. สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามเพศ พบว่า สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ของนักเรียนชาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.23 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.72 และของนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.88 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดของนักเรียนชาย คือ ด้านผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 ด้านวัดประเมินผล พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 ด้านครูผู้สอน พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 และด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 ตามลำดับ ส่วนเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดของนักเรียนหญิง คือด้านผู้เรียน พบว่ามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.28 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89 ด้านวัดประเมินผล พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 ด้านครูผู้สอน พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85 ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 2 และ 3

ตารางที่ 2 ข้อมูลสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชาย โรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

ลำดับ	ด้าน	นักเรียนชาย		การแปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	ด้านครูผู้สอน	4.32	0.66	มาก
2.	ด้านผู้เรียน	4.35	0.86	มาก
3.	ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์	3.93	0.74	มาก
4.	ด้านวัดประเมินผล	4.34	0.62	มาก
รวม		4.23	0.72	มาก

ตารางที่ 3 ข้อมูลสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนหญิง โรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

ลำดับ	ด้าน	นักเรียนหญิง		การแปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	ด้านครูผู้สอน	4.25	0.85	มาก
2.	ด้านผู้เรียน	4.28	0.89	มาก
3.	ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์	3.95	0.75	มาก
4.	ด้านวัดประเมินผล	4.27	0.82	มาก
รวม		4.18	0.88	มาก

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ในภาพรวมที่พบว่า มีปัญหาเกิดขึ้นในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีประเด็นในการอภิปรายรายด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านครูผู้สอน พบว่า สภาพความเป็นจริงมีปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนคำตอบของนักเรียนชาย เท่ากับ 4.32 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.66 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนคำตอบของนักเรียนหญิง เท่ากับ 4.25 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.85 ทั้งนี้จำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นครูผู้สอนที่สำเร็จการศึกษาทางด้านสาขาวิชาพลศึกษาโดยตรง อันจะทำให้ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบและสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งยังสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภชาติ พงษ์ขาว [7] ที่กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งการสอนพลศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดี ครูพลศึกษาต้องมีการเตรียมแผนการสอน เอกสาร และสื่อต่าง ๆ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้อย่างถูกต้องและเข้าใจในความมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา ครูควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมเป็นไปตามวัยและความสามารถของเด็ก การสอนพลศึกษาที่นิยมใช้โดยทั่วไปได้ดัดแปลงมาจากการสอนแบบ 5 ขั้นของ แฮร์บาตร (Herbart) ซึ่งมีรายละเอียดในการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นดังนี้ 1) ขั้นเตรียม ได้แก่ การให้เด็กเข้าแถว สำนวรายชื่อนักเรียนและให้อบอุ่นร่างกายให้พร้อมเพื่อจะให้ฝึกกิจกรรม 2) ขั้นอธิบายและสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนจะต้องทำเพียงสั้น ๆ แล้วแสดงตัวอย่างให้ดู ส่วนการสาธิต ได้แก่ ครูอธิบายสิ่งที่นักเรียนเป็นผู้สาธิต ครูและนักเรียนร่วมกันสาธิต 3) ขั้นฝึกหัด แบ่งกลุ่มให้นักเรียนฝึกกิจกรรมต่าง ๆ โดยทั่วถึง การฝึกอาจกำหนดให้แต่ละกลุ่มฝึกทักษะแต่ละอย่างแล้วหมุนเวียนกันไป หรือจะใช้วิธีการเหมือนกันทั้งหมดก็ได้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการสอนแต่ละชนิด 4) ขั้นใช้ เป็นการนำเอาทักษะต่าง ๆ จากที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว มาทดลองใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเล่นแบบแข่งขัน 5) ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นการสรุปผลการเรียนจากบทเรียนที่ให้นักเรียนปฏิบัติเองจนเกิดเป็นสุขนิสัย มีการวัดผลประเมินผลหลังจากนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมไปแล้วว่าได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์หรือไม่ สำหรับการสอนพลศึกษาในปัจจุบันอาจแบ่งขั้นตอนต่าง ๆ ให้น้อยลงเหลือเพียง 4 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียม ขั้นสอนฝึกหัด ขั้นสรุป และขั้นประเมินผล ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครู

2. ด้านผู้เรียน พบว่า สภาพความเป็นจริงมีปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนคำตอบของนักเรียนชาย เท่ากับ 4.35 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.86 ส่วนของนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.28 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.89 ทั้งนี้จำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นการดำเนินการให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียน มีความใส่ใจในขณะที่ครูผู้สอนทำการจัดการเรียนการสอนอยู่ รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมก่อนเรียนของผู้เรียนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ลำพอง บุญช่วย อ้างถึงใน ปรียาภรณ์ เฮอร์ริงตัน [8] ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 7 ประการ ได้แก่ ครูผู้สอน ผู้เรียน หลักสูตร วิธีสอน วัตถุประสงค์ของการสอน สื่อการสอน และการประเมินผล ซึ่งทั้ง 7 ประการนั้นจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ต้องจัดวางอย่างมีระบบ แบบแผนจึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลหรือมีประสิทธิภาพ โดย วาสนา คุณาภิสิทธิ์ [9] ได้กล่าวว่า ในการเรียนการสอนหรือการใช้หลักสูตรพลศึกษาจะเกิดความสัมพันธ์ทางจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น ประสิทธิภาพของครู การใช้วิธีการสอน และปัจจัยอื่น ๆ อีก คือ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่น

3. ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ พบว่า สภาพความเป็นจริงมีปัญหาที่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนคำตอบของนักเรียนชาย เท่ากับ 3.93 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.74 ส่วนของนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.95 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.75 ทั้งนี้จำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นความพร้อมด้านสถานที่ และอุปกรณ์มีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ [1] กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษา สถานศึกษาจะต้องจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของท้องถิ่นและผู้เรียน มีการบริหารการใช้หลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามความคาดหวังของหลักสูตร ดังนี้ 1) การจัดคาบเวลาเรียน ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษาต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน จัดคาบเวลาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และจัดกิจกรรมเสริมตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียน 2) การจัดบุคลากร ต้องมีบุคลากรเพียงพอและเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและได้รับการฝึกฝนมาทางพลศึกษาโดยตรง สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องตามความต้องการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ 3) จัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย พร้อม และเพียงพอสำหรับบริการ และผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อการมีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี 4) แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ควรจัดวัสดุ อุปกรณ์สื่อต่าง ๆ ที่สะดวกเพียงพอทันสมัยสำหรับการศึกษาค้นคว้า เรียนรู้และฝึกฝนด้วยตนเอง ตลอดจนควรศึกษาให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า 5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ประสบการณ์ วุฒิภาวะ มีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสนุกสนาน ปลอดภัย โดยเฉพาะกิจกรรมทำโครงงานควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทุกคนได้จัดทำโครงงานของตนเองที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม 6) กระบวนการเรียนรู้ของพลศึกษาต้องเน้นให้ผู้เรียนนำหลักการแข่งขันและความร่วมมือมาใช้ในการดำเนินชีวิต และเข้าใจกระบวนการแข่งขันที่ถูกต้อง และร่วมกิจกรรมการแข่งขันด้วยความมีน้ำใจนักกีฬาตามวิถีประชาธิปไตย 7) การวัดและประเมินผล ควรอำนวยความสะดวกจัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อทางพลศึกษาที่ผู้เรียนสามารถวัดและประเมินผลด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ตลอดจนการมีวิธีการประเมินอย่างน้อย 9 อย่าง ดังนี้ 1) การทดสอบด้านการแพทย์ หรือด้านสุขภาพ 2) ความสามารถเรียนรู้ทางด้านการเคลื่อนไหว 3) การทดสอบสมรรถภาพทางระบบไหลเวียนโลหิต 4) การทดสอบสมรรถภาพทางด้านการเคลื่อนไหว 5) การทดสอบสมรรถภาพทางด้านทักษะ 6) การทดสอบความรู้ด้านพลศึกษา 7) การทดสอบทางด้านเจตคติ 8) การทดสอบทางด้านสุขลักษณะและด้านพฤติกรรม และ 9) การทดสอบทางการปรับตัวในสังคมและด้านอารมณ์

4. ด้านวัดประเมินผล พบว่า สภาพความเป็นจริงมีปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนคำตอบของนักเรียนชาย เท่ากับ 4.34 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.62 ส่วนของนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.27 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.82 ทั้งนี้จำเป็นต้องพิจารณาการเตรียมความพร้อมและการวางแผนในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนของครู เนื่องจากทำให้การวัดและประเมินผลในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความพร้อมและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ผาณิต บิลมาศ [10] ที่กล่าวว่า การวัดกระบวนการเรียนเป็นแนวทางในการปรับปรุงผลการเรียน และอาจกล่าวได้ว่าการประเมินผลการเรียนเป็นวิธีที่ดีที่สุดในวิธีหนึ่งในการวัดคุณภาพของกระบวนการเรียน ทำให้การสอน การบริหารและโปรแกรมต่าง ๆ มีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ นอกจากนี้ยังกล่าวได้ว่าการวัดและประเมินผลไม่ได้เป็นการบอกว่าผู้เรียนสามารถทำได้หรือไม่ได้ในทักษะที่เรียน แต่เป็นการทราบถึงความสามารถในขณะที่เรียนเพื่อเป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถทำได้ดีขึ้นในการปฏิบัติทักษะนั้นในครั้งต่อไป และเป็นการบ่งบอกถึงผู้สอนด้วยว่ามีการสอนเป็นอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความสามารถเพิ่มขึ้นโดยการเปลี่ยนกิจกรรมที่ใช้ในการสอนทักษะนั้น ๆ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและต้องการพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น โดย ผาณิต บิลมาศ [10] ยังได้เสนอว่าในแต่ละ

องค์ประกอบของรูปแบบการสอนประกอบด้วยหลักการ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและการวัด ประเมินผล ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ เป็นทิศทางในการสร้างและพัฒนารูปแบบการสอน ได้แก่ แนวคิด ทฤษฎี และเชื่อในการพัฒนาผู้เรียน 2) จุดประสงค์ เป็นเป้าหมายในการเรียนรู้ที่บ่งบอกคุณลักษณะของผู้เรียน ทางด้านความรู้ ความสามารถ และเจตคติ 3) เนื้อหาประกอบด้วย เนื้อหาสาระ และกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอน วางแผนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วย การเรียนรู้ และ ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนนำมาใช้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และ 5) การวัดและประเมินผล เป็น กระบวนการวัดและประเมินความสามารถของผู้เรียนว่าจะบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่

6. สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนทั้งเพศ ชายและเพศหญิงในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ มีเกณฑ์อยู่ในระดับมาก และ เมื่อพิจารณาารายด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ และด้านวัดประเมินผลนักเรียน ทั้งเพศชายและเพศหญิงในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ก็พบว่าอยู่ในระดับ มากในทุกด้านเช่นเดียวกัน

7. ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนขนาดอื่น ๆ เช่น โรงเรียน ขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ด้วยเพื่อที่จะได้ทราบถึงสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและ แนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป
2. ควรมีการเปรียบเทียบสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนกับรายวิชาอื่นด้วยเพื่อให้ทราบถึงปัญหา ที่เกิดขึ้นว่ามีความคล้ายคลึงกันหรือไม่ และเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนต่อไป

8. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่สนับสนุนทุนวิจัยในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- [1] Phomsoupha, M. & Laffaye, G. (2015). The science of badminton: game characteristics, anthropometry, physiology, visual fitness and biomechanics. Sports Medicine, 45(4), 473-495.
- [1] กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- [2] กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:
- [3] กิตติศักดิ์ พ่วงช่อ. (2562). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, 8(1), 67-76.
- [4] สุวิมล ตั้งสัจจง. (2540). สารานุกรมเกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสตูดิโอ.
- [5] สุธเสน ทั้งทอง. (2551). การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนแบบรวมชั้นในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาตาก เขต 1 (รายงานผลการวิจัย). พิจิตร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1.
- [6] ชูศรี วงษ์รัตน์. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. นนทบุรี: ไทยเนรมิตกิจ.
- [7] ศุภชาติ พงษ์ขาว. (2552). ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- [8] ปรียาภรณ์ เฮอร์ริงตัน. (2555). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิกซอร์เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจรายวิชา HTM411 กลยุทธ์การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- [9] วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2539). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [10] ภาณี บิลมาศ. (2548). การวัดทักษะกีฬา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [11] สายสุนีย์ เต็มสินสุข. (2548). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยการถ่ายโอนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฌ์บัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยของแก่น.